

AILA EN DE STRALEN VAN DE ZON

door Ina Jansen

www.aila-lichtdrager.nl

“Aila en de stralen van de zon.”

Een sprookje, een kort verhaaltje.

Ina, de schrijfster, neemt je mee over de warmte voelen van de zonnestralen en niet meer bang hoeven zijn om te reizen, te ontdekken en te vertrouwen op je intuïtie.

Op reis door de kleuren van de regenboog,
de 7 chakra's.

In alle eenvoud en overgave.

Het Aardse met het Hemelse verbinden.....

Er was eens een heel eenvoudig mooi meisje, zij wilde reizen naar de Zon. Veel stralen kwam ze tegen, zou ze gaan, “nee”, ze durfde niet.....

Ze durfde niet, ze zou haar hele familie verdrietig maken. Iedereen zou huilen en wel zoveel dat alle sloten van het land ermee gevuld konden worden.

In de tijden van droogte zou haar vader er blij mee zijn, maar dat was dan ook het enige wat er goed aan was.

Het meisje bleef spelen in de wei, op het pad, in het zand in de buurt van de koeien, schapen, geiten, poezen, de hond en natuurlijk de vogels.

De stralen van de Zon hielden vol, ze tikten haar iedere dag zeven keer aan en lieten van zich horen “ga je mee, NU, voel eens hoe fijn dit is...”

Inderdaad, het meisje voelde heel goed hoe fijn dat was, maar ze kon toch niet, ze kon toch niet gaan.....?

Elke avond, wanneer ze in bed lag en haar moeder haar welterusten wenste, vertelde ze haar moeder wat er iedere dag gebeurde wanneer ze buiten speelde.

“Ach”, zei haar moeder: “doe niet zo raar, de Zon kan niet praten en je kunt er al helemaal niet naar toe. Je hoort hier, bij ons thuis en nu ga je lekker slapen...”

Haar moeder liep de trap af naar beneden. Door het open raam van de slaapkamer

scheen de avondzon.

Het meisje probeerde te slapen, maar het lukte niet. “Ga mee, NU, voel eens hoe fijn dit is...”.

Zie, daar heb je het weer dacht het meisje. Ze dook onder het laken, ze wilde het niet meer horen. Zeven keer herhaalde de zonnestraal “Ga mee, NU, voel eens hoe fijn dit is...”.

Zeven keer telde het meisje op haar vingers onder het laken, zeven kleuren heeft de regenboog ook ging het door haar hoofd.

Het is waar, ik voel het, “ga mee NU”..

Het is waar, net als de Zon, de Maan en de Sterren bestaan, het is waar.

Ze sprong van blijdschap uit haar bed en knielde neer voor de Zonnestralen.

“Ik ben Aila, een heel eenvoudig klein meisje van het land. Ik ben niets vergeleken bij de kracht van de Zon. Heb ik het goed verstaan? U vraagt of ik mee ga naar de Zon?”

“Wees welkom Aila”, zei de Zonnestraal. En het meisje verdween in het oranjerode licht van de avond Zon.

Geweldig, wat een feest. Het licht had alle kleuren van de regenboog, ze liep er middenin. Er waren veel kleine paadjes, die uitnodigden om te gaan belopen. Zou ze.....? Wat zou haar moeder zeggen?

Maar ze hoorde de woorden van haar moeder allang niet meer.

Het rode pad nam ze als eerste, vuurrood, gloeiend heet, prachtig. Totdat er een grote vuur draak recht tegenover het kleine meisje stond. De draak spuwde vuur, Aila schrok ervan, voelde de warmte en was niet meer bang. Aila bedankte de draak, raakte hem even aan en ging verder.

Het rode pad ging over in het oranje pad, grappig, allemaal gekke figuren die uit de grond te voorschijn kwamen. Eerst waren het een soort kabouters, maar hoe verder Aila op het pad liep, waren er ook mensen met een vogelkop of gekleed in een tijgervel.

Ze had er eerst nog wel lol in, maar terwijl

ze het pad verder nam, werd ze toch bang. Was ze nu toch maar gewoon thuis gebleven. De hele familie zal erg verdrietig zijn, de sloten overvol.

Zal ik vragen of ik terug naar huis mag, dacht Aila.

En juist toen verscheen er een Das voor haar neus. Prachtig zwart, met een witte streep over zijn kop. Even schrok Aila, ze had dit niet verwacht, maar het was zo'n vriendelijk dier, ze voelde de warmte en was niet meer bang.

Ze bedankte de Das, dacht niet meer aan huis, klom op zijn rug en samen renden zij langs de paden met de kleuren van de regenboog.

Voordat ze het gele pad in sloegen, zwaaide een mens met een kop van een Adelaar hen uit. Aila zwaaide terug en riep “bedankt!”

Het gele pad, het stond vol met boterbloemen, kamille, speenkruid, allerlei grassprietten en kruiden. Het rook er erg lekker. De Das knipoogde naar Aila, “wat is het hier fijn hè, kom, stap mar af. Aila stapte af en liep door het kruidige bloemenveld. Ze verdween helemaal tussen de bloemen, het voelde alsof ze één van hen was. De Das kon haar niet meer zien. “Au“, ze prikte zich aan een brandnetel. “Aha, daar ben je”, riep de Das, hij moest lachen. Je bent zo mooi, dacht hij, de mooiste bloem hier in het veld.

"Wil je weten waar ik woon?", vroeg de Das aan Aila. "Mij best", zei Aila en ze klom op de rug van de Das.

Dwars door de bloemenvelden gingen ze. Aan de rand van het bos was een grote heuvel. "Daarin?", vroeg Aila. Het was er zo donker en klein. "Dit is mijn burcht, hier woont mijn familie ook" zei de das. Ze maakten verder kennis met elkaar, Aila voelde de warmte van de Das en was niet meer bang. Het was zo vertrouwd.

Aila wilde verder gaan, langs de paden van de kleuren van de regenboog. Ze wilde afscheid nemen van de Das en zijn familie. De Das smeekte haar, of hij met haar mee mocht langs de paden van de kleuren van de regenboog. Aila zei dat hij dat niet aan haar moest vragen, maar aan de Zon.

De Das begon te lachen, “dat heb ik al lang gedaan, anders was ik je toch hier niet tegengekomen ‘gekkie’”.

Samen gingen ze verder door de donkere burcht om er aan de andere kant, in het bos weer uit te komen. Meteen zaten ze al op het groene pad. Vol bomen en struiken, liefde, alleen maar liefde. Helemaal te gek om hier te zijn, dacht Aila. Ze was ook verbaasd dat deze wereld bestond. Een wereld met fijne kleine mensjes, ze hadden allemaal zelfgemaakte jasjes en broekjes aan, de meisjes een rokje en allemaal een puntmuts. Er werd hard gewerkt. Wanneer het werk klaar was, werd er samen gegeten en werd het glas geheven op al het goede en er werd gedankt. Aila liep rond, zat aan tafel en deelde mee in de maaltijd.

Iedereen was blij dat ze er was, omhelsden haar en bedankten de Zon. Wat? Plotseling hoorde ze zoemende meikevers.

“Aila, kom je ook op ons feest?”

Ze klom op de rug van de Das, bedankte alle kleine fijne mensjes in het bos en samen sloegen linksaf het blauwe pad op, waar nog veel meer geluid vandaan kwam.

Het was erg druk op het pad met allerlei insecten. Bromvliegen, muggen, krekels, kakkerlakken, kevers en nog veel andere soorten. Iedereen zoemde om haar oren, ze wilde om zich heen slaan, de beestjes wegjagen, maar toen..... prikte er iets onder haar voet. Ze viel op de grond en bleef liggen, luisterde naar de zoemende

insecten, ontdekte het ritme en begon zelf ook mee te doen. Ze voelde de warmte van het geluid en bedankte de insecten, klom op de rug van de Das en gingen al zingend en zoemend door het licht van de regenboog.

Hoooo, wie stond daar in het violet de weg te versperren?

Een buffel, groot en sterk! Ook warm en zacht. Ogen als kristallen. Aila aaide de Buffel, het dier was lief en ging opzij.

Verderop werd het lichter en lichter. Er was geen pad meer te zien. Aila keek om zich heen, waar was de Das, ze schrok even....

Een zonnestraal tikte haar zeven keer aan.
Aila herkende dit, ze werd rustig, voelde de
warmte en bescherming.

Daar stond de Das recht tegenover haar.
Hij trok zijn mooie mantel uit en een
eenvoudige man, met ogen die straalden,
vroeg Aila met hem te trouwen...

Ze leefden nog lang en gelukkig op het
land, waar eerst vele tranen droogden met
de kracht van de Zon.

De geheimen van Aila;

- **Vertrouwen**
- **Overgave**
- **Dankbaar zijn**
- **Vrijheid ervaren**
- **Authentiek durven zijn**

Praktisch toepasbaar voor jou

Vertrouwen

Vertrouwen voelen in je lichaam, in jezelf, op je intuïtie. Je lichaam is je beste vriend, je voertuig in dit leven hierop Aarde. Hiermee maak jij verbinding tussen boven en beneden, de hemel en de Aarde.

- **Sta, zit of lig dagelijks meerdere keren op de dag stil. Sluit voor een paar minuten je ogen en scan met je `binnen ogen` je hele lichaam. Leer je lijf kennen. Vraag wat het nodig heeft.**
- **Begin de dag met een meditatie. Kom als je afdwaalt telkens terug bij je ademhaling. Dit is je anker, je levensenergie.**

**Overgave.
Zacht-zijn voor
jezelf. Rust.**

- **Ga iedere dag een half uur wandelen of fietsen. Uit je hoofd. Buitenlucht inademen, je cellen van zuurstof voorzien, bewegen. Je lichaam bestaat voor 80% uit water, resoneer mee met dat water.**
- **Tekens op je pad herkennen. Kijk rond. Wat spiegelt de natuur aan jou.**

Dankbaar ZIJN

- **Spreek uit, in het moment, als je dankbaar bent en dit voelt. Tegen een persoon, dier, boom etc maar ook gewoon hardop met jezelf.**
- **Houd een dankbaarheid's dagboek bij, waar je iedere avond in schrijft waarvoor je dankbaar was vandaag.**

**Vrijheid zit in jou,
ontdek het !**

- **Iedere dag 15 min, jezelf in een spiegel aankijken zonder onderbreking, alleen kijken naar jezelf en wees stil. Laat gebeuren wat gebeurt.**
- **Dans en zing, ervaar plezier**

Authentiek

Trouw aan jezelf. Doen wat echt belangrijk is voor jou.

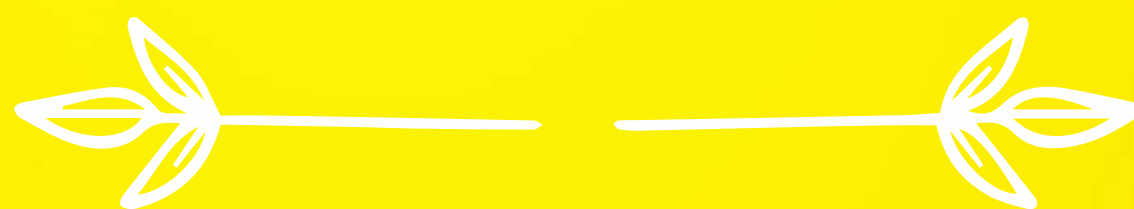
- **Nummerologie, jouw geboortedatum laat je inzien waar jij in dit leven blij van word, wat jouw levensdoel is. Het geeft inzicht in welke natuur talenten jij bezit, welke levenslessen, uitdagingen daarbij horen. Welke thema's een rol spelen. Het geeft je inzicht in het hele verhaal over jezelf, over jouw volledig potentieel. Je ervaart weer regie, het leven wordt weer een avontuur. De ontwikkelings- en ontdekkingsreis die het eigenlijk is. Hierover meer in de online training.**

Het is waar !

Life starts at the edge of your comfortzone.

Met lef en Liefde.

- **Spoel dagelijks van je af, wat niet van jou is. Visualiseer onder de douche, terwijl het water van top tot je tenen over je stroomt; dat alles wat niet van jou is, mee stroomt naar het afvoerputje.**

**Wie weet heb jij wel iets heel anders ontvangen tijdens het lezen van Aila of heb je vragen over de praktische tips ?
Ik lees het graag in de mail.
Dank je wel**

**inajansen@aila-lichtdrager.nl
00316-23451451**